

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 145/2024
20.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Албина Јеребичанина, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Станислава Дукића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К број 55/22 од 14.07.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-553/23 од 08.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Албина Јеребичанина, адвоката Станислава Дукића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К број 55/22 од 14.07.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-553/23 од 08.11.2023. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр. 55/22 од 14.07.2023. године, окривљени Албин Јеребичанин оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 7 година и 7 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 04.12.2021. године до 21.03.2023. године, као и време проведено у кућном притвору од 21.03.2023. године па до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора, али не дуже од изречене казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова поступка суду износ од 7.632,00 динара и на име паушала износ од 15.000,00 динара, као и да плати Вишем јавном тужилаштву у Новом Пазару износ од 24.822,00 динара на име трошкова кривичног поступка, све у року од 15 дана од дана правноснажности

пресуде. Према истом је изречена и мера безбедности одузимање предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-553/23 од 08.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Албина Јеребичанина и пресуда Вишег суда у Новом Пазару К број 55/22 од 14.07.2023. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Албина Јеребичанина, адвокат Станислав Дукић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Станислава Дукића је у односу на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП неоснован, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, на тај начин што је примењена одредба члана 55а Кривичног законика иако није било основа за њену примену с обзиром да окривљени није вишеструки повратник, јер он није два пута упућиван на издржавање казне, већ су две осуде на казне затвора од најмање годину дана спојене пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кв. бр. 191/17 од 08.12.2017. године, те од тог дана када су казне спојене, по ставу браниоца, требало је у казненој евиденцији да стоји само једна пресуда, а што није унето у извод из казнене евиденције.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани и исти су већ били предмет оцене другостепеног суда о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 5. пасус 1., 2. и 3. образложења другостепене пресуде, на које овај суд упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Преосталим делом поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања истакнуте повреде бранилац указује на незаконито поступање полиције јер је окривљени АА иако је био лишен слободе, од стране полиције пуштен по усменом налогу уз позивање се на непостојеће решење Вишег јавног тужиоца којег у списима предмета нема, а све како би навео окривљеног Албина Јеребичанина на извршење кривичног дела и обезбедио доказе за

дело које се ставља на терет окривљеном Албину Јеребичанину. Осим тога први позив окривљеном Албину Јеребичанину АА упутио је пола сата пре него што је пуштен из Окружног затвора, на који начин се по ставу браниоца ради о незаконитом враћању мобилног телефона које је плод подстрекавања од стране полиције и представља провоцирање кривичног дела, а докази прикупљени приликом провоцирања кривичног дела су незаконити. Изнетим наводима бранилац суштински оспорава постојање решења о задржавању окривљеног и моменат доношења решења о пуштању окривљеног АА, те изводи закључак да је реч о посебним доказним радњама које нису законито спроведене те чињенично образлаже истакнуту повреду закона и фактички указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, у смислу одредбе члана 491. став 2. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је одучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**